

povolena byla exekuce na nezabavitelnou mzdu, když tato nezabavitelnost není zřejma z exekučního návrhu a když podle obsahu exekučního návrhu jde o zabavitelnou mzdu, uplatňována býti rekursem. Otázku tuto učiněnou povinnou stranou v jejím rekursu do usnesení prvního soudu dlužno zodpověděti záporně. Otázka, zda dlužník skutečně požívá mzdy v té výši, jak bylo tvrzeno, je skutkovou otázkou, která v rekursním řízení, pro které platí zákaz novot, nemůže býti řešena. Mimo to je okolnost, že povolena byla exekuce na nezabavitelnou mzdu, zákonitým důvodem pro zrušení exekuce podle §u 39 čís. 2 ex. řádu, o jehož důvodnosti může podle §§ 39 a 62 ex. ř. rozhodnuto býti jedině usnesením exekučního soudu. Pro toto řízení je soud dostatečně vyzbrojen předpisy §§ 45, třetí odstavec a 55 druhý odstavec ex. řádu, a co nejhlavnějšího zákon sám tím, že § 39 ex. ř. nařizuje kategoricky zrušení exekuce na návrh, nebo z úřední povinnosti, jsou-li prokázány pod čísly 1 až 8 uvedené předpoklady, vylučuje možnost jiného uplatňování řečené okolnosti, nežli způsobem v §§ 39 a 62 ex. řádu uvedeným, pakli předpoklady ty nebyly již z exekučního návrhu zřejmy.

Čís. 5346.

Nezaplacené premie za pensijní pojištění zaměstnanců mají dle §u 38 cis. nař. ze dne 25. června 1914, čís. 138 ř. zák. za předpokladů a za omezení §u 76 zákona ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. zák. přednostní právo ve smyslu §u 216 čís. 2 ex. ř. Jde-li však o exekuci na předměty horního vlastnictví ve smyslu §§ 240 a násl. ex. ř., mají býti pohledávky bratrských pokladen a příspěvky k pensijnímu fondu všeobecného pensijního ústavu zaplacený z nejvyššího podání až za pohledávkami, uvedenými pod čís. 1—3 §u 216 ex. ř. (tudíž až za daněmi).

(Rozh. ze dne 7. října 1925, R I 730 25.)

V exekuční dražbě bylo horní těleso vydraženo za 5.500 Kč. K rozvrhu nejvyššího podání přihlásil pohledávky jednak erár na dani výdělkové, na poplatku z převodu, na dani uhelné, dále revírní bratrská pokladna (vymáhající věřitelka), okresní nemocenská pokladna, ústřední zaopatřovací fond bratrských pokladen, úrazová pojišťovna dělnická a zemská úřadovna II. všeobecného pensijního ústavu. Ježto přihlášené pohledávky daleko převyšovaly rozdělovanou podstatu, přikázal je soud první stolice poměrně (§ 218 ex. ř.). Rekursní soud k rekursu finanční prokuratury přikázal rozvrhovou podstatu pouze eráru na poměrnou úhradu daně výdělkové, poplatku z převodu a daně uhelné. Důvody: Dle všeobecných rozdělovacích zásad §u 216 ex. ř. jest při rozvrhu nejvyššího podání pečlivě přihlížeti také k pořadí, v kterém v úvahu přicházející nároky z nejvyššího podání mají býti uspokojeny a budou tudíž, nestačí-li nejvyšší podání k ukojení všech nároků, předem uspokojeny nároky, které v pořadí §u 216 a 217 ex. ř. jsou zařazeny a teprve po jich ukojení nároky patřící do následujícího pořadí. Při nedostatečnosti ukojení všech nároků téhož pořadí budťež tyto zapraveny jak dle předností za sebou jdou a teprve při stejné před-

nosti podle poměru výše jistiny s přísl. Dle Šu 216 ex. ř. mají po krytí výdajů za správu dlužné daně s přírážkami a jiné veřejné dávky i s úroky z prodlení a soudně určenými útratami býti zapraveny z rozdělové podstaty, když se na prodanou nemovitost vztahují, zákonného zástavního nebo přednostního práva požívají a nejsou déle zadrželé, než tři leta přede dnem příklepu. Dle stálé judikatury požívají tohoto přednostního práva také daň výdělková a dávka uhelná, kdežto pohledávky bratrských pokladen, nemocenských a pensijních pokladen jen potud mají přednostní postavení, že podle Šu 246 ex. ř. mají býti z podstaty zaplacený před pohledávkami uvedenými v Šu 216 čís. 4. Podle toho jest oproti náhledu prvního soudu, poněvadž veškeré pohledávky, ku kterým týž kvotou přihlížel, stejného pořadí nepožívají, se zřetelem na zákonem stanovené pořadí z docíleného nejvyššího podání, přiřknouti eráru poměrnou část daně výdělkové, poplatku z převodu a daně uhelné, čímž jest nejvyšší podání úplně vyčerpáno.

Nejvyšší soud nevyhověl odvolacímu rekursu vymáhající věřitelky (bratrské pokladny) a zemské úřadovny II. všeobecného pensijního ústavu.

D ů v o d y:

Dovolací rekursy nejsou opodstatněny. Zemská úřadovna II. všeobecného pensijního ústavu v Praze vytýká rekursnímu soudu, že prý neměl zřetele k tomu, že nezaplacené premie za pensijní pojištění zaměstnanců mají dle Šu 38 čís. nař. ze dne 25. června 1914, čís. 138 ř. zák. za předpokladu a za omezení Šu 76 zákona ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. zák., týkajícího se výdělkové daně, v exekčním řízení přednostní právo jako nedoplatky daní ve smyslu čís. 2 Šu 216 ex. ř. Stěžovatelka poukazuje v tomto směru na rozhodnutí bývalého vídeňského Nejvyššího soudu ze dne 14. března 1916, č. j. R II 67/16, repertoř nálezu čís. 258 a na výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 14. března 1924, čís. 7403, Věstník 1924, čís. 13 str. 56, jímž soudům bylo nařízeno, by ve smyslu Šu 172 čís. 1 ex. ř. doručením dražební vyhlášky vyrozumívaly všeobecný pensijní ústav v Praze. Dále dovolává se stěžovatelka ustanovení Šu 246 čís. 3 ex. ř., které má na mysli pouze pohledávky bratrských pokladen a nevztahuje se prý proto na nezaplacené premie za pensijní pojištění zaměstnanců. Stěžovatelka má pravdu v tom, že tyto premie za oněch předpokladů a omezení mají při rozvrhu nejvyššího podání přednostní právo, než přehlíží, že v tomto případě jde o exekuci na předměty horního vlastnictví ve smyslu §§ 240 a násl. ex. ř. a že proto dlužno dbáti předpisu Šu 246 čís. 3 ex. ř., že pohledávky bratrských pokladen mají býti zaplacený z nejvyššího podání před pohledávkami uvedenými v čís. 4 Šu 216 ex. ř., tedy za pohledávkami uvedenými pod čísly 1, 2 a 3 tohoto Šu, tudíž za daněmi. Jak zřejmo z motivů k exekčnímu řádu, chtěl zákonodárce pořadí těchto pohledávek upravit tak, jak obsaženo bylo v Šu 41 konkursního řádu ze dne 25. prosince 1868, čís. 1 ř. zák. z roku 1869, kde pohledávky bratrských pokladen jsou také uvedeny teprve na třetím místě a výslovně za pohledávkami eráru. Střetnou-li se tedy při rozvrhu výtěžku docíleného draž-

bou dolu pohledávky bratrských pokladen s jinými pohledávkami, jimž přísluší přednostní právo, rozhoduje o pořadí těchto nároků ustanovení Šu 246 ex. ř. Že tento § v čísle 3 mluví jen o bratrských pokladnách, nevadí, neboť pořadí těchto pohledávek platí patrně také pro příspěvky k pensijnímu fondu, které pro provozování dolů mají asi stejný hospodářský a sociálně politický význam, jak příspěvky k bratrským pokladnám. Právem proto rekursní soud při rozvrhu nejvyššího podání k pohledávce úřadovny II. všeobecného pensijního ústavu v Praze nehleděl. Pokud druhá stěžovatelka, bratrská pokladna, dovolává se k odůvodnění svého rekursu přednostního práva, které přísluší pohledávkám bratrských pokladen ve smyslu Šu 216 čís. 2 ex. ř., stačí ji poukázat na hořejší vývody.

Čís. 5347.

Žalobu ve smyslu Šu 37 ex. ř. lze podati pouze před provedením exekuce.

(Rozh. ze dne 7. října 1925, Rv I 847/25.)

Žaloba Bohumíra K-a, by byla zrušena exekuce vyklizením, povolená žalovaným proti Bohuslavu M-ovi, byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Zjištěním nižších soudů jest mezi stranami nesporno, že usnesením ze dne 7. listopadu 1923 byla straně žalované proti Bohuslavu M-ovi povolena exekuce vyklizením a odevzdáním krámu a že na základě tohoto povolení bylo vyklizení předsevzato, všechny věci byly vyklizeny a uloženy u špeditéra a Bohuslav M. byl o tom zpraven vyrozuměním soudu ze 16. prosince 1923. Žaloba na zrušení exekuce byla podána dle podacího razítka dne 26. dubna 1924. Žalobu takovou však, jak patrně z jejího účelu, možno podati jediné před provedením exekuce, neboť dle Šu 37 odstavec první ex. ř. čelí proti provedení exekuce a odstavec třetí téhož Šu předpokládá výslovně, že se podává buď před počtím, nebo po počtí výkonu exekuce; po provedení exekuce nemá žaloba již účelu, jak vyplývá z toho, že učiněno opatření, by exekuce byla na žalobu odložena (§ 42 čís. 5, §§ 43—45), a z poslední věty Šu 37 ex. ř., že po pravoplatném vyhovění žalobě jest exekuci zrušiti, což však není více možno, byla-li exekuce již provedena. Žalobu ve smyslu Šu 37 ex. ř. lze tudíž podati pouze před provedením exekuce, by se neminula účelem, k němuž směřuje, a jeví se proto žaloba taková v tomto období exekučního řízení bezpředmětnou a byla následkem toho právem zamítnuta.

Čís. 5348.

Bylo-li ve věci, nepřevyšující 2.000 Kč, prvním soudem žalobě vyhověno, odvolacím soudem pak žaloba (k odvolání žalovaného) pro tentokrát zamítnuta, jest dovolání žalovaného nepřipustno (§ 502, odstavec třetí, c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 7. října 1925, Rv I 1107 25.)